

**De Ivre Sistendi, Et Manvvm Iniectione, Qvam Vvlgo
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Arrestati resistens, eumdemq[ue], verbera[n]s quo pacto puniatur. Caput
32.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

De Iure Sistendi.

quod semper est in fieri, cum semper sit, semper prouocare & appellare licet. c. ex parte de appell. & ibi pulchrè Philipp. Franc. versicu. quinto & vltimo infertur.

10 Postremò adde, quod iniustè arrestatus potest in alia lite, contra arrestantem excipere, si in testem producatur, quod sit eius inimicus: quia detineri faciens aliquem in aliquo loco, aut in vinculis, censetur cum eo inimicitias contraxisse. Bald. ad l. in ipsis. 2. not. C. fam. ercisc. & ad l. ignorat. C. de exhib. Felyn. ad c. cum oportet. de accusat. Hyppol. consil. 26. non multò aliter, quām is qui aut bona alterius tollit, aut domo alium expulit. cap. idem quis. de rest. spol. Marc. Anton. ad l. fin. nu. 11. cum seq. ff. de quæst.

Arrestanti resistens, eundemque verberans, quo pacto puniatur.

Caput 32.

A R G U M E N T A.

Resisti Apparitori an liceat.

nu. 1.

Inuria facta Apparitori, censetur Principi & Indicati facta.

nu. 2.

Resistentis Apparitori violenter, qua sit pœna. n. 3.

Apparitori dicenti se percussum esse an credatur. 4.

Apparitor an possit debitorem resistentem occidere numero

5.

Creditori an liceat debitorem vim inferentem interinmere.

nu. 6.

Q VEM A D M O D V M iniusta arrestatio neque culpa neque pœna caret, ita & ie

& is qui legitimè arrestatur, resistere non debet; Et sicut iniustè ac perperam arrestati vel detenti magna est excusatio; ita legitimæ detentioni se se opponentis, nulla iusta defensio esse potest. Ideoque si is qui arrestatur, ausu temerario vel verberibus excipiat, vel iniuria aliquia afficiat Apparitorem aut Seruientem munus suum exequentem, utique hæc vis & iniuria Principi atque Iudici illata censebitur, Bart.ad l. iniuria. §. j. ad l. item apud Labeonē. §. item. ad l. lex Cornelia. ff. de iniur. Paris de Puteo in tract. de fyndic. ad verb. familiaris. c. 3. nu. 11. refertque Guido Pape decis. 557. incip. aliquis verberat, &c. eos qui sic Apparitoribus resistunt, & vim illis adferunt, in gallia, aut capite, aut certè manus illius amputatione, qua facinus admissum fuit, puniri. Bartolus vero ad l. si quis. §. si quos. ff. de poenit. & hunc cæteri secuti interpretes ad l. j. C. ne quis in sua causa, poenam arbitrio Iudicis huic delicto statuendam esse arbitratur, etiam aduersus eum, qui ipsius illius Iudicis Apparitorem lasit, nulla scilicet familiaritatis, domesticitatis, vel fauoris exceptione hac in re suffragate.

Porro autem an plena fides adhibenda sit viatori afferenti se percussum esse à debitore, & aliter non probanti, quæritur. Et quidem communi calculo probatam video negatiuā partem. Antoni. Imol. Panorm. Philip. Franc. ad cap. cum parati. de appell. Petr. Jacob. in sua praxi. tit de constit. pecu. Castrensi. consi. 165. incip. Visis & ponderatis. lib. 2. Card. ad clem.

R ij j. quest.

De Iure Sistendi.

j: quæst. 8. de dol. & contumac. Ang. ad §. quædrupl. Insti. de act. Guido Pape sing. 409. lal. ad l. properandum. §. & si quidem. col. 2. vers. adde. C. de iudic. Imol. ad l. si finita. §. si plures. ff. de damn. infect. Stephan. Bertrandi consil. 249. incip. quoniam. col. j. libr. j. Matthæus de Afflict. ad constitut. regn. Sicil. incip. In ciuib. in 2. notab. Tyraquel. de vtroq; retract. §. 8. glo. 9. nume. 14. Quia factum hoc non est inter ea. quæ officio ipsius connexa sunt, neque ad illud pertinet, sed priuatum est tatum, ut aiunt Cornæus consil. 79. libro 3. Ripa ad c. j. de iudic. Bertrand consil. 234. lib. 3. Alex. ad l. sciendum. ff. de verb. obliga. Nicolaus de Milis, in suo dictionario, ad verbum, nūcius. Noluerunt enim maiores nostri, hanc patere inimiciis viam, ut quem quisque odisset, eum testimonio proprio posset tollere. Ementiuntur enim sèpe in eos quos oderunt. Cicer. pro Font. l. omnibus C. de testib. quamuis cōfuetudinem huic iuris dispositioni plurimum & ubique ferè detraxisse fateatur: quod & Guido q. 628. incip. non debet. & q. 557. incip. aliquis, probat. Et inter hos quoque sunt qui existimat, quod etiam ex iure cōmuni, in arbitrio Iudicis positū atq; collocatū est, cui potius credi debeat, apparitori ne, an debitori. Ad cuius rei decisionē, plurima ex circumstatiis, rerumque ac personarum qualitatib. defini possunt; & non tam alienum ab officio est hoc factum, quā vulgo existimat, quippe quod ratiōe officij fiat hac iniuria, adeoq; etiam

etiam ad Principem atque Iudicem pertinet.

Quid igitur si resistentem & vim inferentem,
vel etiam adiecta violentia paulatim fugien-
tem, Apparitor interimat? Amadæus Iustinus
in tractat. de Syndic. in præfat. num. 100. vers.
sed pone miles. Cyn. ad l. fin. C. de requir. reis.
cum aliis multis respondent, factum Appari-
toris esse impunitum; caendum tamen mo-
nent, ne Iudices, vel Seruietes ad eiusmodi fa-
cta facile decurrant; quod ea res non raro ci-
uium animos commouerit, & ex stulta qua-
dam atque imprudenti misericordia, plebem
parum aut nihil per se intelligentem, ad sedi-
tionem concitauerit. Quod amplius est existi-
mat omnes licere etiam creditori debitorem
in sequenti, eundem debitorem resistentem, vim
inferentem, aut telo se defendantem, si aliter
eum a se qui non possit, occidere. Hyppoli. ad
l. j. in princ. nu. 101. ff. ad l. Cornel. de sic. Salic.
ad l. si ut allegas. C. illo titu. quod & ad procu-
ratorem quoque creditoris ibi extendit Bald.
Sed cum Deus tanta grauitate nobis ob oculos
posuit hoc præceptum, Non occides, non
facile ad huiusmodi subsidia deflectamus. I-
deoq; Ioan. Imbert. Instit. forens. libr. 2. c. i. di-
cit, quod si quid violenter aduersus resistentem
fecerit Apparitor, non tenebitur. l. quemad-
modu. §. vlt. ff. ad l. Aquil. & quod licet si Ap-
paritori mandatum sit, ut quem ducat in car-
cerem, is autem se defendat, potest Apparitor
eum interficere, Jo. Fab. ad l. si seruus. C. de his
qui ad eccl. confug. hoc tamen intelligendum

R. iiiij esse

De Jure Sistendi.

esse, si aliter eum Apparitor non posset prehēdere, sine metu maioris vulneris aut mortis: & quod ea de re tutius esset impetrare à iudice potestatem.

De his qui arrestatos eximunt, aut in præiudicium creditorum occultant.

Caput 33.

ARGVM ENTA.

Debitorem arrestatum eximens, debitum eius creditori arrestanti soluere cogitur. nu. 1.

Consulens debitori ut fugiat, an teneatur. nu. 2.

Occultans debitorem alienum, quo modo obligetur. numero 3.

Vxor non tenetur, si recipiat vel occultet maritū minosum, vel eundem debitorem calet. nu. 4.

Occultator an & quando compelli potest, ut debitorem occultatum exhibeat. nu. 5.

SED quoniam non solum ipsi debitores, qui resistunt Apparitori & Iustitiæ, hoc suo tam temerario facto creditori suo prædicant, verum etiam, & hi qui eis subsidium, opem, consilium, vel auxilium præbent, quo facilius elabantur, & sine quib. diu latere non possent malo publico, arg. l.j. ff. de recept. fur. pauca quædam, quatenus præsentis materia ratio postulat, etiam de his in medium mihi adferenda videntur.

Principiò itaque, is qui carceri mancipatu, aut clausum, arrestatum vel detentum est manibus familiæ Prætoris, Apparitoris, seu etiam carcere & vinculis eximit, succedaneum se facit de-